

Abdullah Bin Ömer

En çok hadîs bilen sahâbîlerden.

Abdullah bin Ömer hazretleri, Eshâb-ı kirâmın büyüklerinden olup, dört büyük halifeden Hazret-i Ömer'in oğludur. İlk îmâna gelenlerdendir. Babası îmân ile şereflenince, o da küçük yaşta Müslüman oldu.

Küçük yaştan beri Peygamber efendimizle beraber bulundu. Bunun için Eshâb-ı kirâm içinde en çok hadîs-i şerîf nakledenlerden oldu.

Ayrıca, yaratılış olarak üstün hâllere sahip olduğundan ve Resûlullahın hizmeti ile şereflenip, uzun zaman sohbetlerinde bulunduğundan, bütün ilimlerde mâhir oldu.

Çok cömert idi

Harâm ve şüphelilerden sakınmakta, dünyaya düşkün olmamakta örnek durumdaydı. Her işte çok araştırmacı, inceleyici ve dikkatliydi. Çok cömert olup, ikrâm etmeyi çok severdi. Akşam yemeklerini, yalnız yediği hiç vâki değildi. Mutlaka misâfir arar bulurdu.

Bir gün Abdullah bin Ömer hazretlerine, bin dirhem para ile kıymetli bir kaftan hediye getirilmişti. Dostlarından birisi ertesi gün, onu, çarşıda hayvanına veresiye yem alırken görünce şaşırıldı. Evine gidip sordu:

- Dün Abdullah bin Ömer'e bin dirhem para ile kıymetli bir kaftan gelmemiş miydi?

- Evet gelmişti.

- Fakat bugün onu veresiye alış-veriş yaparken gördüm.

- **Doğrudur. Hediyeleri aldığı gün, kaftanı omuzuna alıp, çarşıya çıktı.**

Dönüşünde ne kaftan ne de paralar vardı. İhtiyacı olanlara hepsini dağıtmış.

Gençliğinde bir rü'yâ gördü. Rü'yâsında ipek bir kumaş parçasının üzerine binerek uçuyor, Cennetteki istediği yerlere konuyordu. Bu sırada birileri onu Cehenneme götürmek istedi. Hemen karşısına bir melek çıkıp, "Korkma!" dedi. Sonra alıp tekrar Cennete götürdü.

Hazret-i Hafsa, onun bu rü'yâsını Resûlullah'a anlatınca, Peygamber efendimiz buyurdu ki:

- **Abdullah ne iyi insandır. Keşke geceleri de namaz kılsa!**

O zamandan sonra gece namazını hiç bırakmadı.

Allahtan korkmak

Allahtan başka kimseden korkmazdı. Bir gün yolculuğa çıktı. Yolda karşılarına bir aslan çıkınca, arkadaşları korkup ne yapacaklarını şaşırıldılar. O korkusuzca aslanın yanına yaklaşmış, kulağına dedi ki:

- Resûlullahtan işittim. "**İnsanoğlu Allahtan başkasından korkmazsa, hiçbir şeyi ona musallat etmez**" buyurdu. Yoldan çekil de yolumuza devam edelim.

Aslan sessizce oradan uzaklaştı.

Acıkmayınca yemez, yediğinde de çok az yedi. Nitekim Irak'tan ziyâretine gelen bir dostu, kendisine hediye olarak bir ilâç getirerek dedi ki:

- Bu iyi bir ilâçtır. Sana, Irak'tan getirdim.

- Bu ilâç neye yarar?

- Hazımsızlığa iyi gelir.

- O zaman, sen bu ilâcı başkasına ver!

- Niçin?

- **Çünkü, ben ömrümde hiç karnım doyana kadar yemek yemedim.**

Bundan sonra da yemiyeceğim için bende hazımsızlık olmaz.

Bir gün Abdullah bin Ömer hazretlerinin devesi kayboldu. Çok aradı, bulamadı. "Alana helâl olsun!" deyip mescide girdi. Sonra birisi gelip dedi ki:

- Deven filân kimsede.

Mescidden çıkıp giderken, hatırladı. "Ben onu alana hediye etmişim" deyip tekrar mescide döndü.

Allah için sev!

Peygamber efendimiz bir nasihatinde, Abdullah bin Ömer hazretlerine buyurdu ki:

- **Allah için sev, Allah için darıl, Allah için anlaş! Velîlik mertebesine ancak böyle kavuşabilirsin! Bu minvâl üzere olmıyan kişi, namazı ve orucu çok olsa bile, îmânın tadını alamaz.**

Yâ Abdullah, sabaha çıktığın zaman akşam için kendini kaygılandırma! Akşama çıktığın zaman sabah için kendini kaygılandırma! Sağlığında hastalığın ve hayatında ölüm için tedbîr al!

Abdullah bin Ömer hazretleri, harâmdan çok korkardı. Bunun için, sık sık buyururdu ki:

- Kambur oluncaya kadar namaz kılsanız ve kıl gibi oluncaya kadar oruç tutsanız, harâmdan kaçmadıkça bunların va'dedilen mükâfâtına kavuşamazsınız!

Birisi, Abdullah bin Ömer hazretlerine, "Allah için, seni çok seviyorum" deyince buyurdu ki:

- **Ben de Allah için, seni hiç sevmiyorum. Çünkü sen, ezânı tegannî ederek, şarkı söyler gibi okuyorsun.**

Tâbiînin büyüklerinden Nâfi' buyurdu ki:

"Ben henüz çocuk iken Abdullah bin Ömer ile beraber gidiyorduk. Ney sesi işittik. Hazret-i Abdullah, kulaklarını parmakları ile kapadı. Oradan hızla uzaklaştık. Bir müddet sonra bana dedi ki:

- Ney sesi daha işitiliyor mu?

- Hayır işitilmiyor.

Ancak ondan sonra parmaklarını kulaklarından ayırdı."

Hiç kimse yanmasın!

Resûlullah efendimiz, Abdullah bin Ömer'i çok severdi. Nitekim bir gün Hazret-i Abdullah, Resûlullahın huzûrlarına gelmişti. Resûlullah efendimiz ona

çok iltifât edip, **(Kıyâmet günü herkesin berâtı [kurtuluş vesikası] her işi ölçüldükten sonra verilir. Abdullah'ın berâtı ise, dünyada verilmiştir)** buyurarak onu medh ve senâ buyurdu. Sebebi sorulduğunda buyurdu ki:
- **Kendisi vera' ve takvâ sahibi olduğu gibi, duâ ederken "Yâ Rabbî! Benim vücûdumu, kıyâmet günü o kadar büyük eyle ki, Cehennemi yalnız ben doldurayım. Cehennemi insanla dolduracağım diye verdiğin sözün böylece yerine gelmiş olsun da, Muhammed aleyhisselâmın ümmetinden hiç kimse Cehennemde yanmasın" diyerek, din kardeşlerini kendi canından daha çok sevdiğini göstermiştir.** [Ebû Bekr-i Sıddîk'ın da böyle duâ ettiği Menâkıb-i çihâr yâr-ı güzîn kitâbında yazılıdır.]

Abdullah bin Ömer hazretleri bir gün, birkaç arkadaşı ile Medîne-i münevvere dışına çıkmışlardı. Yemek vakti gelince sofraya hazırladılar. O sırada köle olan bir çoban selâm verdi. Hazret-i Abdullah çobanı yemeğe da'vet etti. Çoban oruçlu olduğunu söyleyip sofraya oturmadı. İbni Ömer ona sordu:
- Bu çok sıcak günde hem koyunları otlatman, hem de oruç tutman nasıl oluyor?

Çoban da cevap verdi:

- Bu hâlde çok günler oruç tuttum. Abdullah bin Ömer hazretleri, onu denemek için dedi ki:
- Koyunlarından birini satar mısınız? Hem parasını, hem de iftâr etmen için etinden veririz?
- Koyunlar efendimindir.
- Efendine kaybolduğunu söylersin.

Bunun üzerine çoban, tam bir teslimiyetle şöyle cevap verdi:

- Allahü teâlâ görüp biliyor.

Azâd ettiler

Abdullah bin Ömer hazretleri, çobanın sözünü birkaç defa tekrar etti. Medîne'ye döndüklerinde, çobanın efendisine birisini gönderip, sürüyü ve çobanı satın aldı. Onu azâd ederek, koyunları da ona hediye etti.

Mekke'nin fethi sırasında, İbni Ömer yirmibeş yaşlarında bulunuyordu. Sür'atli koşan bir atı vardı. Bu at üzerinde, elinde mızrağı olduğu hâlde çok heybetli idi. Resûlullah efendimiz onun bu hâlini görünce, "**Abdullah! İşte Abdullah**" buyurarak mücâhidliğini övdüler. Müslüman ordusu, büyük bir ihtişâmla Mekke'ye girdiği zaman, Resûl-i ekrem bir deve üzerinde olup, İbni Ömer de yanında bulunuyordu.

Mekke'nin fethinden sonra Abdullah bin Ömer, Huneyn muhârebesine katıldı. Büyük kahramanlıklar gösterdi.

Ordu bir ara geri çekilmek üzere iken İbni Ömer, Resûlullah efendimize yaklaşarak, duâ istedi ve, "Zafer nasîb olursa i'tikâf edeceğim" diye arzetti. Resûl-i ekrem onun bu arzûsu üzerine buyurdu ki:
- **Dilediğini yapar, adağını yerine getirirsin.**

Sonra zafer nasîb oldu.

Huneyn'den sonra Tâif muhâsarası oldu. Bu muhâsarada öncü kuvvetlerinden idi. Resûlullahın duâsı ile fetih nasîb oldu.

Doksandan fazla yara vardı

Abdullah bin Ömer hazretleri, Mûte harbinde de bulundu. Bu husûsla ilgili kendisi şöyle anlatır:

“Resûlullah efendimiz Mûte gazâsında Zeyd bin Hârise'yi kumandan yapmış, **“Eğer Zeyd şehîd olursa, Ca'fer bin Ebî Tâlib, o da şehîd olursa, Abdullah bin Revâha kumandanlık yapsın”** buyurmuştu.

Ben de bu savaşta idim. Ca'fer bin Ebî Tâlib'i harb meydanında aradık ve şehîdler içerisinde bulduk. Vücûdunda doksandan fazla kılıç ve mızrak yarası vardı.”

İyilik etmesini, hayrı, sadakayı, köle azâd etmeyi çok severdi. İyi ve güzel huylu olup, kötülükten uzaktı. Her işini ve her şeyini Allah için yapardı. Yüzüğünün taşında, “Abdullah bin Ömer, Lillah” ibâresi yazılı idi. Abdullah bin Ömer hazretleri buyurdu ki:

- Müslümanlıkla şereflendikten sonra, en büyük sevinç ve neş'em; gönlümün, herkesi peşinden koşturan birtakım istek ve arzûlara meyletmemiş olmasıdır.

Hazret-i Ebû Bekir devrinde, Amr bin Âs komutasındaki orduda vazîfe aldı. Ordu, Filistin toprağına girince, Amr bin Âs, Abdullah bin Ömer'e bir sancak ve emrine bin süvâri verdi.

Kimse dağılmasın!

Birlik, Amr bin Âs'ın emri üzerine hareket etti. Sabaha kadar yürüdüler. Bu sırada, kalabalık insan topluluğına dâir birtakım izlere rastladılar. Abdullah bin Ömer hazretleri dedi ki:

- Zannederim bu asker izi, Rumların öncü birliklerine âittir.

Sonra emrindeki askerlerle birlikte durdu. Askerler dediler ki:

- Bu izi takip edelim.

Bunun üzerine Abdullah bin Ömer şu tâlimâtı verdi:

- Hayır, izin kime âit olduğunu kesin olarak öğreninceye kadar kimse dağılmasın!

Kimse yerinden ayrılmadı. Araştırma netîcesinde, Müslümanlardan haber almak için dolaşan, onbin kişilik Rum askerinin, yakınlarında olduğunu anladılar. Abdullah bin Ömer, onları görünce, askerlerine seslendi:

- Bu fırsatı kaçırmayınız! Cennet kılıçların gölgesi altındadır!

Bütün asker gür bir sesle, **“Lâ ilâhe illallah Muhammedün Resûlullah”** dedi. Kelime-i tevhîd sesleri semâyı çınlattı. Sanki ağaçlar, taşlar ve her şey onlara Kelime-i tevhîd ile cevap veriyordu. İlk hücum eden İkrime bin Ebî Cehl oldu. Onu Süheyl bin Amr, sonra da Dehhâk takip etti. İki ordu birbirine girmişti. Abdullah bin Ömer hazretleri, savaş hâlini şöyle anlatmıştır:

“O anda, Rumların önde gelen cengâverlerinden, iri yapılı, sağına soluna çevik hareketlerle vuran birini gördüm. Bu, öncü kuvvetlerinin komutanı ve Rumların gözbebeğı olan birisi idi.

Rum askerinin üzerinde moral yönünden büyük te'sîri vardı. Üzerine hücum edip, mızrağımı uzattım, fakat kendini kurtardı.

Öldürmek için tekrar bir fırsatını bulup, yaraladım. Kılıcımla vurdukça vuruyordum. Sanki taşa çalıyordum. Her vuruşta kılıç, sert taşa vurulmuş gibi ses çıkarıyordu. Hattâ kırıldığına zannettim. Nihâyet yere düşürdüm.

Bunu gören Rumlar büyük bir korkuya kapıldılar. Müslüman mücâhidler ise daha şiddetli ve aşkla çarpışmaya başladılar. Allah için, Dehhâk ve Hâris bin Hişâm çok kahramanlıklar gösterdiler ve düşman büyük bir hezîmete uğrayıp dağıldı. Böylece Allahü teâlânın yardımı ile zafere ulaştık.”

Abdullah bin Ömer nerede?

Muhârebe bittikten sonra, Müslüman askerleri toplandılar. Rumlardan aldıkları malları ve gaîmetleri ortaya getirdiler. Bütün askerler döndüğü hâlde, Abdullah bin Ömer hâlâ görünmüyordu. Müslümanlar birbirlerine soruyordu: - Abdullah bin Ömer nerede?

İçlerinden birisi, onun çok zâhid ve ibâdete düşkün olduğunu söyledi. Başkaları da, onu medheden konuşmalarda bulundular.

Bu konuşmaları, bulunduğu yerde dinleyen Abdullah bin Ömer hazretleri yüksek sesle, tekbîr ve tehlîllerle, Resûlullah'a salâtü selâm getirdi ve elindeki bayrağı salladı. Bunu gören Müslümanlar, yanına koştular. Kendisine, nerede olduğunu sorduklarında, “Rumların kumandanları ile meşgûldüm. Onu öldürdüm” dedi.

Abdullah bin Ömer hazretleri, Mûte ve Yermük savaşlarında bulundu. Hazret-i Ebû Bekir'in hilâfeti zamanında Hâlid bin Velîd'in Arabistan'da isyân hâlinde bulunan mürted kabîlelere karşı açtığı sefere iştirâk etti.

Ayrıca Nihâvend muhârebesine ve Hazret-i Osman'ın Mısır vâlisi Abdullah bin Sa'd'ın Kuzey Afrika fütûhatını tamamlamak için Medîne'den gönderdiği yardımcı kuvvetler ile harbe katıldı.

Yine az zaman sonra 650-651 târihinde Sa'îd bin Âs kumandasındaki Horasan ve Taberistan seferine iştirak etti.

İstanbul'a geldi

Abdullah bin Ömer hazretleri, Hazret-i Muâviye'nin hilâfetinde, Yezîd bin Muâviye ile Bizans seferine katıldı. Eyyûb Sultân hazretleriyle İstanbul surları önüne kadar gelip, Bizanslılar ile olan mücâdelede bulundu.

Abdullah bin Ömer hazretleri, devlet kadrosunda vazîfe almaktan uzak durdu. Babası Hazret-i Ömer, şehâdetinden önce yerine oğlunu göstermesini isteyenlere buyurmuştu ki: - Bir evden bir kurban yeter.

Seçilmemek şartıyla Hazret-i Osman'ı halîfe seçen şûrâ üyeliğinde bulundu.

Hazret-i Osman'ın şehâdetinden sonra, Hazret-i Ömer'in oğlu olması, ilmî mertebesinin yüksekliği ve savaşlardaki kahramanlığı ileri sürülerek, halîfe olması istendiyse de kabûl etmedi. Hazret-i Ali'ye bî'at etti. Fakat, iç hâdiselere karışmadı.

“Cihâd, İslâm ülkesinde, Müslümanlar arasında olmaz. Cihâd, kâfirlere ve gayrı müslim memleketine karşıdır” buyururdu.

Abdullah bin Ömer, Resûlullahı görme, sohbetinde bulunma, Ona hizmet etme şerefine kavuşma ve fitraten üstün hâllere sahip olması sebebiyle, bütün ilimlerde mâhir, üstâd idi.

İlmi, harâm ve şüphelilerden sakınması ve dünyaya düşkün olmaması yönleri ile örnek durumdaydı. Her işte çok araştırmacı, inceleyici ve dikkatliydi.

Kur'ân-ı kerîmin tefsîri husûsunda sahâbenin ileri gelenlerinden idi. Helâle ve harâma âit hadîs-i şerîflerin çoğunu o bildirmiştir.

İşittiği hadîs-i şerîfleri yazar, gerek duymadıkça hadîs-i şerîf rivâyet etmezdi.

Resûlullaha çok benzerdi

İbni Ömer hazretleri, ekseriyâ Resûlullah efendimizin hizmetinde ve huzurunda bulunurdu. Bulunmadığı zamanlarda, Onun söz, fiil ve takrîrini sorar, araştırdı.

Anlıyamadığında, bizzat Resûl-i ekremden öğrenir, bildiğini öğretmekten zevk duyardı.

Medîne-i münevverede ders meclisi kurup, hadîs-i şerîf öğretti. Ayrıca hac mevsiminde de dünyanın her yerinden gelen ilim ve hak âşıklarına hadîs-i şerîf rivâyetinde bulundu.

Hazret-i Âişe buyurdu ki:

- Hâl ve hareketinde Resûlullaha en çok benzeyenlerden biri de İbni Ömer idi.

Abdullah bin Ömer hazretleri, fıkıh ilminde de kemâl derecesinde idi. Fetvâ husûsunda çok titiz idi. Birçok mes'eleye, "Bilmiyorum" diye cevap verirdi. Fetvâları çok kıymetlidir. İmâm-ı Mâlik onun hakkında buyuruyor ki:

Abdullah bin Ömer, Peygamberimizden sonra hac mevsiminde ve başka zamanlarda, insanlara altmış sene fetvâ vermiştir.

Abâdile-i erbea

Hadîs ve fıkıh âlimleri arasında Abdullah bin Ömer, Abdullah bin Abbâs, Abdullah bin Zübeyr ile Abdullah bin Amr bin Âs'a **Abâdile-i erbea**, ya'nî dört Abdullah ünvanı verilmiştir. Bu dört zât, bir mes'eledede ittifâk edince, "Abâdile'nin kavli" denilir. Ancak fıkıh kitaplarında, Abâdile denilince, ekseriyâ İbni Mes'ûd, İbni Abbâs ve İbni Ömer hazretleri kastedilir.

Tâbiînün büyüklerinden Nâfi', Abdullah bin Ömer'in azâdlısıdır. Onu, onbin dirheme satın aldıktan sonra buyurdu ki:

- Seni Allah rızâsı için azâd ettim.

Çok cömert, halîm ve selîm idi. Köle ve câriyelerinden hangisini Allahü teâlâyâ ibâdet ederken görse, onu azâd etmek âdeti idi. Kölelerinin böyle görünerek kendisini aldattıklarını söylediklerinde buyurdu ki:

- Hayır için aldanmaktan iyi şey var mıdır?

İmâm-ı Nâfi', efendisi ile ilgili olarak buyurdu ki:

- Abdullah bin Ömer, bin kişi azâd etmeyince, rûhunu teslim etmedi. Sevmeye başladığı bir şeyi Allah rızâsı için, ihtiyâcı olana verirdi. Böylece, Allahü teâlânın; "**Sevdiğiniz şeylerden infâk etmedikçe, iyiliğe kavuşamazsınız!**" (Âl-i İmrân sûresi: 92) meâlindeki âyet-i celîlesiyle amel ederdi.

Zamanın zenginlerinden Abdülazîz bin Hârûn, "Her ne ihtiyâcın varsa bana bildir" diye Abdullah bin Ömer'e mektup yazmıştı. Karşılık olarak şöyle mektup yazdı:

Resûlullahtan, "**Önce geçindirmekle yükümlü olduğun kişilere ver; yüksek el, alçak elden hayırlıdır!**" buyurdıklarını işittim. Yüksek elin veren el, alçak elin de alan el olduğunu sanıyorum. Senden hiçbir isteğim yoktur. Allahü teâlânın bana gönderdiği bir ni'meti de geri çevirmem.

İhlâs sûresi

Abdullah bin Ömer hazretleri, Cum'a namazına gitmeden önce mutlaka gusleder ve güzel kokular sürünürdü. Bayram namazları için de aynı şeyi yapardı. Günde iki defa güzel koku sürünür, elbiselerinin tertemiz ve kokusunun güzel olmasına dâimâ dikkat ederdi.

Abdullah bin Ömer'in oğlu Hâlid'in azâd ettiği Ebû Gâlib diyor ki:

"Abdullah bin Ömer Mekke'ye geldiği zaman, bize misâfir olurdu. Geceleri kalkar, teheccüd namazı kılardı. Bir gece sabah namazı yaklaştığı zaman, bana dedi ki:

- Kalkıp namaz kılmayacak mısınız? Kur'ân-ı kerîmin üçte birini okusan da olur.

Benim, "Sabah yaklaştı ve bu kadar kısa zamanda Kur'ân-ı kerîmin üçte birini okuyup yetiştiremem" cevabım üzerine buyurdu ki:

- İhlâs sûresi, Kur'ân-ı kerîmin üçte birine eşittir.

Birisi Abdullah bin Ömer hazretlerine, "Ey insanların en iyisi" deyince buyurdu ki:

- Ben insanların en iyisi değilim. İnsanların en iyisinin oğlu da değilim. Ben sâdece Allahü teâlânın bir kuluyum. O'nun rızâsını bekler, O'ndan korkarım. Siz böyle övmeye devam ederseniz, insanı helâk edersiniz.

Namazlarını aksatanlar

Âdem bin Ali'den rivâyet edildiğine göre, Abdullah bin Ömer bir sohbetinde, "Kiyâmet gününde aksaklar diye çağrılacak kişiler vardır" dedi. Cemâ'at, "Aksaklar kimlerdir" diye sorunca şöyle cevap verdi:

- Sağa-sola bakmak ve ba'zı hareketler yapmak sûretiyle namazlarını eksilten ve aksatan kimselerdir.

İbni Ömer birisinin zâlim Haccâc'ın aleyhinde konuştuğunu duydu ve kendisine sordu:

- Haccâc burada olsa, böyle konuşabilir miydin?
- Hayır konuşamazdım.
- İşte biz, Resûl-i ekrem zamanında, bunu münâfıklık sayardık.

Abdullah bin Ömer hazretleri, birçok sohbetlerinde buyurdu ki:
“Ey Âdemoğlu! Bedeninle dünyada ol, kalbinle âhreti bul!”

“Hikmet ondur; dokuzu sükût, biri de az konuşmaktır.”

“İnsanın mâhiyeti arkadaşından anlaşılır.”

“Kendinden üsttekine hased, aşağıdakine tahakküm eden ilim ehli sayılmaz.”

“Peygamber efendimize yaptığım bî'atı, bugüne kadar bozmadım ve değiştirmedim. Fitne ve kargaşalığa taraftar olan kişiye de bî'at etmedim.

Hiçbir Müslümanı rahat döşeğinden uyandırmadım, rahatsız etmedim.”

“Allah için sev, Allah için buğzet, Allah için dost ol, yine Allah için düşmanlık et! Allahü teâlânın sevgisine bu şekilde kavuşulur.”

“Biz öyle zamanlar gördük ki, hiç kimse Müslüman kardeşinden daha çok paraya, pula sahip olmayı düşünmedi. Şimdi ise, altın ve gümüş daha kıymetli gelmeye başladı.”

“Allah korkusundan dolayı bir damla yaş akıtmak, benim için, bin altın sadaka vermekten daha sevimlidir.”

“İnsan, imkânı kadar iyilik etmeli, her zaman tatlı konuşmalı ve güleryüzlü olmalıdır.”

Allah için sev!

Peygamber efendimiz Abdullah bin Ömer'e bir nasihatında buyurdu ki:

- **Allah için sev, Allah için darıl, Allah için anlaş! Velîlik mertebesini ancak bununla elde edebilirsin. Namazı ve orucu çok olsa bile, bu minvâl üzere olmayan kişi, îmânın tadını alamaz.**

Sabaha çıktığın vakit akşama çıkacağını düşünme, akşama çıktığın vakit de sabahlayacağını hâtırına getirme! Hayatından ölümün ve sıhhatinden hastalığın için ayır! Ey Abdullah! Yarın adının ne olacağını bilemezsin!

Abdullah bin Ömer'in künyesi Ebû Abdurrahmân'dır. Müslümanların gözbebeği Hazret-i Ömer'in oğludur. Mekke-i mükerremede hicretten ondört sene önce doğup, aynı yerde 692 yılında vefât etti. Kabri, Muhasseb'dedir.